

- 24) kierownik odcinka
 25) szef produkcji
 26) inne stanowiska, jeżeli z zakresu obowiązków wynika, że z tytułu wykonywanej funkcji pracownik ma obowiązek codziennej pracy ze skazanymi, tymczasowo aresztowanymi i umieszczonymi w ośrodkach przystosowania społecznego
- poz. 23. Prace funkcjonariuszy pożarnictwa
 1) funkcjonariusz pożarnictwa
- poz. 24. Kontrola międzyoperacyjna, kontrola jakości produkcji i usług oraz dozór inżynieryjno-techniczny na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie
 1) stanowiska pracy, na których prace wykonywane są stale i bezpośrednio przy stanowisku wymienionym w niniejszym wykazie w warunkach stałego niezachowania higienicznych norm pracy
- poz. 25. Bieżąca konserwacja agregatów i urządzeń oraz prace budowlano-montażowe i budowlano-remontowe na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie
 1) stanowiska pracy, na których prace wykonywane są stale i bezpośrednio przy stanowisku wymienionym w niniejszym wykazie w warunkach stałego niezachowania higienicznych norm pracy.

WZÓR

Załącznik nr 2
 do zarządzenia
 Ministra Sprawiedliwości

z dnia 20 października 1983 r.

.....
 (miejsowość, data)

Pieczętka zakładu pracy

.....
 (nazwa resortu)

ŚWIADECTWO

wykonywania prac w szczególnych warunkach

Niniejszym zaświadcza się, że Ob. ....
 ur. .... zam. w .....
 jest(był) zatrudniony w naszym zakładzie pracy od
 ..... do ..... w tym w okresie
 od ..... do ..... stale i w pełnym
 wymiarze czasu pracy wykonywał prace .....

.....
 (określić charakter pracy ściśle wg wykazu, działu i pozycji
 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.II.1983 r. —
 Dz. U. Nr 8, poz. 43)

.....
 na stanowisku .....
 wymienionym w wykazie ....., dziale .....,
 poz. ...., pkt ..... wykazu stanowiącego za-
 łącznik do zarządzenia Ministra .....

z dnia ..... w sprawie prac wykonywanych
 w szczególnych warunkach w zakładach pracy resortu
 sprawiedliwości.

Podpis i pieczętka kierownika zakładu pracy
 lub upoważnionego pracownika

Uwaga: w razie zmiany nazwy stanowiska pracy podać
 przyczynę tej zmiany

Poz. 37**ZARZĄDZENIE
 MINISTRA SPRAWIEDLIWOSCI**

z dnia 28 października 1983 r.

**w sprawie nagród i zapomóg dla funkcjonariuszy i pra-
 cowników cywilnych Służby Więziennej**

Na podstawie art. 78 ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r.
 o Służbie Więziennej (Dz. U. z 1975 r. Nr 42, poz. 218)
 i § 6 ust. 2 uchwały nr 216/82 Rady Ministrów z dnia
 18 października 1982 r. w sprawie nagród jubileusz-
 owych dla funkcjonariuszy Służby Więziennej oraz utwo-
 rzenia funduszu nagród za szczególne osiągnięcia w
 służbie oraz w związku z decyzją Prezydium Rządu
 z dnia 18 czerwca 1975 r. w sprawie tworzenia funduszu
 nagród w jednostkach organizacyjnych Służby Wię-
 ziennej — zarządza się, co następuje:

§ 1. Użyte w zarządzeniu określenia oznaczają:

- 1) „funkcjonariusz” — funkcjonariusza Służby Wię-
 ziennej,
- 2) „pracownik” — pracownika cywilnego Służby Wię-
 ziennej,
- 3) „słuchacz” — funkcjonariusza odbywającego szko-
 lenie w Ośrodku Szkolenia Służby Więziennej pobiera-
 jącego uposażenie i inne świadczenia pieniężne od ma-
 cierzystej jednostki,
- 4) „Centralny Zarząd” — Centralny Zarząd Zakładów
 Karnych,
- 5) „okręgowy zarząd” — okręgowy zarząd zakładów
 karnych,
- 6) „Ośrodek Szkolenia” — Ośrodek Szkolenia Służby
 Więziennej.

§ 2. 1. Fundusz na nagrody i zapomogi dla funkcjo-
 nariuszy i pracowników — z wyłączeniem pracowników
 gospodarstw pomocniczych i przedsiębiorstw działają-
 cych przy zakładach karnych — ustala się według okreś-
 lonego przez Dyrektora Centralnego Zarządu wskaźnika
 procentowego w stosunku do planowanego funduszu płac
 funkcjonariuszy i pracowników.

2. Fundusz na nagrody dla słuchaczy ustala się w
 Ośrodku Szkolenia według określonej przez Dyrektora
 Centralnego Zarządu stawki kwotowej na jednego słu-
 chacza.

3. Fundusz na nagrody i zapomogi, o którym mowa w ust. 1, ustala się w ramach środków budżetowych przyznanych Centralnemu Zarządowi — według obowiązującej klasyfikacji budżetowej — na „zakładowy fundusz nagród”.

4. Zasady wykorzystania zakładowego funduszu nagród przysługującego pracownikom określają odrębne przepisy.

§ 3. Fundusz na nagrody i zapomogi dla funkcjonariuszy i pracowników zatwierdza się:

1) Dyrektor Centralnego Zarządu — dla funkcjonariuszy i pracowników zatrudnionych w tym Zarządzie oraz w okręgowych zarządach i Ośrodku Szkolenia,

2) dyrektorzy okręgowych zarządów — dla podległych im dysponentów kredytów budżetowych niższego stopnia.

§ 4. Z funduszu, o którym mowa w § 2, mogą być przyznawane:

- 1) nagrody uznaniowe,
- 2) nagrody roczne,
- 3) zapomogi.

§ 5. 1. Funkcjonariuszom i pracownikom mogą być przyznawane nagrody uznaniowe w formie pieniężnej lub rzeczowej.

2. Funkcjonariuszom i pracownikom nagrody uznaniowe mogą być przyznawane za szczególne osiągnięcia w służbie lub pracy albo za wykonanie zadań w szczególnie trudnych warunkach lub wymagających dużego nakładu pracy (np. w godzinach pozasłużbowych, w skróconych terminach).

3. Funkcjonariuszom mogą być przyznawane nagrody uznaniowe również z okazji świąt państwowych i rocznic oraz uroczystości tradycyjnie uznawanych za ważne w służbie lub w życiu osobistym nagradzanego.

4. Kwota jednorazowo przyznanej nagrody uznaniowej nie może przekraczać:

1) dla funkcjonariuszy — jednomiesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym (bez dodatku rodzinnego),

2) dla pozostałych osób — kwoty odpowiadającej podwójnej wysokości najniższego miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego pracowników zatrudnionych w społecznych zakładach pracy.

5. Minister Sprawiedliwości może przyznawać nagrody uznaniowe w wysokości wyższej niż ustalono w ust. 4.

§ 6. Nagrody uznaniowe w szczególnych przypadkach mogą być przyznawane również emerytom i rencistom Służby Więziennej, a także innym osobom, które okazały bezpośrednią pomoc jednostkom organizacyjnym tej Służby, zwłaszcza w zapewnieniu bezpieczeństwa związanego z funkcjonowaniem tych jednostek; przepis § 5 ust. 4 pkt 2 stosuje się odpowiednio.

§ 7. 1. Funkcjonariuszom zwalnianym ze służby posiadającym uprawnienia do emerytury lub renty inwalidzkiej oraz członkom rodziny zmarłego funkcjonariusza, którzy w dniu jego śmierci spełniają warunki do przyznania renty rodzinnej na podstawie przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin — przysługuje nagroda roczna w wysokości jednomiesięcznego uposażenia należnego funkcjonariuszowi za ostatni miesiąc służby.

2. Nagroda roczna nie przysługuje funkcjonariuszom zwalnianym ze służby z powodu skazania prawomocnym wyrokiem sądu na karę pozbawienia wolności lub wymierzenia kary dyscyplinarnej wydalenia ze służby oraz w związku z porzuceniem służby.

3. Podstawę obliczenia nagrody rocznej stanowi uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym (bez dodatku rodzinnego).

4. Nagrodę roczną wypłaca się:

1) funkcjonariuszowi — w dniu zwolnienia ze służby,

2) małżonkowi funkcjonariusza lub innej osobie uprawnionej do renty rodzinnej, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie po ustaleniu uprawnień do tej renty.

§ 8. 1. Zapomogi mogą być przyznane w razie:

1) zdarzeń lub wypadków losowych obniżających odzwyczajnie warunki materialne funkcjonariuszy i pracowników lub wymagających poniesienia z tego tytułu znacznych wydatków.

2) bardzo trudnych warunków materialnych powstałych z innych przyczyn niż określone w pkt 1,

3) gdy wymagają tego zasady współżycia społecznego.

2. Przy ocenie warunków, o których mowa w ust. 1, należy uwzględnić nie tylko dochody pieniężne, ale również i inne źródła mające wpływ na sytuację materialną tych osób.

3. Zapomogi mogą być przyznawane także emerytom i rencistom, którym uprawnienia do świadczeń emerytalnych lub rentowych przyznano z tytułu służby lub pracy w jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej oraz członkom rodzin pozostałych po zmarłych funkcjonariuszach i pracownikach oraz emerytach i rencistach. Postanowienia ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

§ 9. 1. Uprawnionymi do przyznawania nagród uznaniowych i rocznych oraz zapomóg w stosunku do podległych funkcjonariuszy i pracowników są:

1) Dyrektor Centralnego Zarządu,

2) dyrektorzy okręgowych zarządów,

3) komendant Ośrodka Szkolenia,

4) pozostali kierownicy jednostek organizacyjnych Służby Więziennej, będący dysponentami kredytów budżetowych III stopnia.

2. Uprawnieni, o których mowa w ust. 1, przyznają nagrody i zapomogi z własnej inicjatywy lub na wniosek bezpośredniego przełożonego. Zapomogi mogą być przyznane także na podstawie wniosków (raportów, próśb) składanych przez zainteresowanych lub komisję pracowniczą.

3. Nagrody uznaniowe i roczne oraz zapomogi Dyrektorowi Centralnego Zarządu i jego zastępcom przyznaje Minister Sprawiedliwości.

4. Nagrody uznaniowe i roczne oraz zapomogi osobom wymienionym w ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ich zastępcom przyznaje Dyrektor Centralnego Zarządu, a osobom wymienionym w pkt 4 i ich zastępcom dyrektorzy właściwych okręgowych zarządów.

5. Słuchaczom nagrody uznaniowe przyznaje komendant Ośrodka Szkolenia, a zapomogi — kierownicy jednostek, w których słuchacze pobierają uposażenie i inne świadczenia pieniężne.

6. Nagrody uznaniowe osobom wymienionym w § 6 przyznają kierownicy właściwych jednostek organizacyjnych Służby Więziennej, którym te osoby udzieliły pomocy.

7. Zapomogi osobom wymienionym w § 8 ust. 3 przyznają kierownicy jednostek organizacyjnych Służby Więziennej właściwi ze względu na ostatnie miejsce służby (pracy) byłego funkcjonariusza lub pracownika.

§ 10. Przyznanie nagrody uznaniowej i rocznej oraz zapomogi ogłasza się w zarządzeniu lub innej pisemnej

decyzji kierownika jednostki (lista nagród, wniosek, prośba). Dokumenty te stanowią podstawę wypłaty.

§ 11. Traci moc zarządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 maja 1976 r. w sprawie tworzenia i podziału funduszu nagród rocznych dla funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej oraz zasad przyznawania nagród i zapomóg (Dz. Urz. Min. Sprawiedl. Nr 4, poz. 17).

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania i ma zastosowanie do nagród i zapomóg udzielonych począwszy od dnia 1 sierpnia 1983 r.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

S. Zawadzki

Poz. 38

**ZARZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 2 listopada 1983 r.

w sprawie ustalenia wzorów znaków opłaty sądowej

Na podstawie § 10 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 sierpnia 1981 r. w sprawie sposobu uiszczania opłat sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 21, poz. 107) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się wzory znaków opłaty sądowej o wartości 1 zł, 2 zł, 5 zł, 10 zł, 20 zł, 50 zł, 100 zł, 500 zł i 1000 zł.

2. Znaki są wykonane na papierze znakowym, podgumowanym, przedstawiają prostokąt o wymiarze 25,5 × 31,25 mm łącznie z marginesem, pośrodku którego w okrągłej tarczy znajduje się godło Państwa. Boki ujęte są fryzami z liści laurowych, górę i dół znaku wypełniają: napis „opłata sądowa”, cyfry wartości oraz napis „złotych”. Poniżej rysunku znajduje się miejsce umieszczenia daty. Całość znaku wydrukowana jest na tle giloszowym.

3. Znaki opłaty sądowej są wykonane w następujących kolorach:

wartość znaku	kolor znaku
1 złoty	tło różowe, kontur stałowy
2 złote	tło różowe, kontur czerwony
5 złotych	tło różowe, kontur brązowy o odcieniu złotym
10 złotych	tło różowe, kontur zielony
20 złotych	tło różowe, kontur pomarańczowy
50 złotych	tło różowe, kontur jasnoniebieski
100 złotych	tło różowe, kontur oliwkowy
500 złotych	tło niebieskie, kontur fioletowy
1000 złotych	tło niebieskie, kontur ciemnoniebieski

§ 2. 1. Tracą moc ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych opisy znaków sądowych.

2. Istniejące zapasy znaków opłaty sądowej wykorzystuje się do ich wyczerpania.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1984 r.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

S. Zawadzki